

COD DE CONDUITĂ

Prevenția și sancționarea incidentelor antisemite

Preambul

Universitatea se angajează să întrețină o cultură inclusivă care să promoveze egalitatea și diversitatea și un mediu de lucru, de studiu și de socializare în care drepturile și demnitatea tuturor studenților și angajaților să fie respectate.

Universitatea recunoaște că antisemitismul și manifestările sale contravin acestui angajament. În mod istoric, manifestările antisemite dovedesc maniera în care prejudecățile și intoleranța pot duce la agresiuni sistemice și la discriminare. În continuare astăzi, astfel de stereotipuri persistă, insulte și forme fizice de violență fac parte din experiența zilnică a membrilor comunității evreiești în întreaga Europă.

Universitatea se angajează să reprezinte un exemplu de bune practici, reglementând răspunsul nostru către incidente antisemite, sensibilizând atât studenții cât și angajații apropo de această temă și modelând un standard pozitiv pentru întreaga societate.

Articolul 1 Titlu

Ne vom referi la acest document cu titlul de “Cod de Conduită - Prevenția și sancționarea incidentelor antisemite”

Articolul 2 Definirea ariei tematice

Toti angajații, studenții și părțile terțe cu care universitatea interacționează trebuie să se conformeze Codului de Conduită.

Codul de Conduită trage la răspundere angajații, studenții și părțile terțe atât în incinta universității, cât și în afara ei.

Odată cu epuizarea remediilor interne, toate părțile își păstrează drepturile legate de o plângere în instanță.

Articolul 3 Definiția antisemitismului

În contextul prezentului Cod de Conduită, Universitatea aplică definiția de lucru a antisemitismului adoptată de 31 de state membre ale Alianței Internaționale pentru Memoria

Holocaustului - *International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA)*, inclusiv exemplele sale. (Anexa 1)

Articolul 4 Responsabilitățile Universității

Universitatea își asumă responsabilitatea de a asigura un mediu cultural lipsit de stereotipuri, intoleranță și discriminare. Universitatea recunoaște că antisemitismul este o astfel de formă de discriminare.

4.1. Profesori și personal

Pentru a adresa și preveni incidente antisemite în mod eficient, Universitatea oferă oportunități de training și instruire profesorilor și personalului, în parteneriat cu organizații ale societății civile, cu scopul de a educa pe tema antisemitismului și a experiențelor comunității evreiești.

4.2. Comisia de etică

Training-ul și instruirea sunt obligatorii pentru membrii Comisiei de etică a Universității. Fiecarui membru îi este solicitat să participe într-un singur training.

4.3 Studenți

În mod similar, în parteneriat cu organizații ale societății civile, Universitatea va pune la dispoziția studenților astfel de traininguri și oportunități de instruire în funcție de capacitate.

Articolul 5 Reclamații și sancțiuni

5.1 Reclamații

Studenții și personalul care sunt victime ale unui incident antisemit (discriminare, hărțuire verbală sau fizică) sau sunt martori ai unui astfel de incident (precum este descris în Articolul 3) sunt încurajați să îl raporteze și să ceară asistență în conformitate cu procedurile de reclamații deja existente în cadrul Universității.

5.2 Penalități

În conformitate cu procedurile existente, consecințele încălcării Codului depind de gravitatea incidentului. Penalitățile variază și pot porni de la a cere iertare în mod public până la acțiuni disciplinare, concediere, suspendare sau exmatriculare.

5.3 Recomandare pentru Comisia de etică

Comisia de etică este încurajată să se consulte cu organizațiile societății civile relevante pentru evaluarea incidentelor.

Anexa 1

Definiția de lucru a antisemitismului elaborată de IHRA

Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA) reunește guverne și experți pentru a consolida, dezvolta și promova educația, memoria și cercetarea cu privire la Holocaust în întreaga lume, precum și pentru a sprijini angajamentele asumate în Declarația de la Stockholm din 2000. Definiția de lucru și fără caracter juridic obligatoriu a antisemitismului a fost adoptată la 26 mai 2016 de cele 31 de țări membre ale Alianței Internaționale pentru Memoria Holocaustului.

„Antisemitismul este o anumită percepție a evreilor, care poate fi exprimată ca ură împotriva evreilor. Manifestările retorice și fizice ale antisemitismului sunt îndreptate către evrei sau neevrei și/sau proprietățile acestora, către instituțiile și infrastructurile religioase ale comunităților evreiești.”

Pentru a ghida IHRA în activitatea sa, următoarele exemple pot servi drept ilustrații:

Manifestările antisemitismului pot include atacuri la adresa statului Israel, conceput ca o colectivitate evreiască. Cu toate acestea, critica statului Israel sub o formă asemănătoare cu critica oricărei alte țări nu poate fi considerată antisemită. Antisemitismul acuză adeseori evreii de conspirație împotriva umanității și este adeseori folosit pentru a da vina pe evrei „pentru că lucrurile nu merg bine”. El se exprimă verbal, în scris, sub formă vizuală și prin acțiuni și recurge la stereotipuri sinistre și la trăsături de caracter negative.

Exemplele contemporane de antisemitism în viața publică, în mass-media, în școli, la locul de muncă și în sfera religioasă pot include, ținând seama de contextul general, următoarele aspecte, fără a se limita însă doar la acestea:

- acțiuni de incitare, ajutorare sau justificare a uciderii sau a vătămării evreilor în numele unei ideologii radicale sau al unei percepții radicale a religiei;
- formularea unor acuzații false, dezumanizante sau stereotipice despre evrei ca atare sau despre puterea evreilor ca forță colectivă – de exemplu, dar nu numai, mitul despre o conspirație evreiască mondială sau despre controlul mass-mediei, al economiei, al guvernelor sau al altor instituții sociale de către evrei;
- acuzarea evreilor ca popor ca fiind responsabili de fapte reprobabile reale sau imaginare comise de un singur evreu sau grup de evrei, sau chiar de fapte comise de către neevrei;
- negarea existenței, a amplorii, a mecanismelor (de exemplu, camerele de gazare) sau a intenției genocidului populației evreiești comis de către Germania național-socialistă și de suporterii și complicii acesteia în timpul celui de-al doilea război mondial (Holocaustul)
- acuzarea evreilor ca popor sau a Israelului ca stat de inventarea sau exagerarea Holocaustului;

- acuzarea cetățenilor evrei ca fiind mai loiali Israelului sau presupuselor priorități ale evreilor în întreaga lume decât intereselor națiunilor din care fac parte;
- refuzarea dreptului evreilor la auto-determinare, de exemplu, susținând că existența statului Israel este un fapt rasist;
- aplicarea unor standarde duble prin faptul că i se solicită acestuia un comportament care nu se solicită sau așteaptă din partea niciunei alte națiuni democratice;
- utilizarea unor simboluri și imagini asociate antisemitismului clasic (de exemplu, acuzarea evreilor de uciderea lui Iisus sau de sacrificii rituale) pentru a caracteriza Israelul sau israeliții;
- compararea politicii israeliene contemporane cu cea a naziștilor;
- atribuirea responsabilității pentru acțiunile statului Israel întregii colectivități a evreilor.

Actele antisemite reprezintă o infracțiune atunci când sunt definite ca atare prin lege (de exemplu, în anumite țări, negarea Holocaustului sau distribuirea unor materiale antisemite).

Infracțiunile sunt antisemite atunci când țintele atacurilor, fie că este vorba de persoane sau de proprietăți (cum ar fi clădiri, școli, lăcașuri de cult și cimitire) sunt alese pentru că sunt, sau sunt percepute a fi, evreiești sau asociate evreilor.

Discriminarea antisemită este refuzul de a acorda evreilor oportunități sau servicii disponibile pentru ceilalți și este ilegală în multe țări.